

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3715/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., којег заступа пуномоћник Иван Иванковић, адвокат из ..., против ЈП ББ, огранак „ББ1“, ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1474/18 од 07.12.2018. године, на седници одржаној дана 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1474/18 од 07.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1474/18 од 07.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 548/14 од 12.03.2018. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене увећане зараде, за период од фебруара 2011. године до августа 2013. године, исплати појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке, као и да за тужиоца на ове износе уплати допирносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање РФ за ПИО. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу преко досуђених, а до тражених износа на име накнаде штете због мање исплаћене увећане зараде, исплати појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 92.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1474/18 од 07.12.2018. године ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и жалбе странака одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) (става 1.), а о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца ВВ на име накнаде штете због мање исплаћене увећене зараде тако што је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Врховног касационог суда јер се у конкретној одлуци не ради о истом чињеничном и правном основу, а постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став због тога што правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, те не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној примени члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 11.03.2017.године. Вредност предмета спора побијеног дела износи 38.647,03 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић